

ת"פ 15117/05/17 - מדינת ישראל נגד רועי טל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 15117-05-17 מדינת ישראל נ' טל

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם רועי טל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לירון וקנין גולי

ב"כ הנאשם עו"ד אחיקם גריידי

הנאשם התייצב

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במפורט בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון ולאחר קיומו של הליך גישור, בביצוע העבירות הבאות: עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (להלן: "**חוק מע"מ**"), 2 עבירות לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ, 17 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, ו-6 עבירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ.

2. כמפורט בכתב האישום, הנאשם, אשר היה רשום כעוסק מורשה, היה המנהל הפעיל של עסקו ועסק בהסעות ילדים. על פי **האישום הראשון**, בשנת 2014 ועד חודש יוני 2016 הוציא הנאשם 105 חשבוניות מס לעסקים שונים עבור הסעת ילדים (להלן: "**העסקאות**") בסך של 1,574,414 ₪ לא כולל מע"מ. הנאשם לא כלל חשבוניות מס אלה ב-17 הדוחות התקופתיים אותם הגיש ולא דיווח על המס הגלום בהן בסך 207,652 ₪, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. במסגרת ביצוע העבירות פעל הנאשם בשיטתיות ותחכום וניהל שתי סדרות מקבילות של חשבוניות הנושאות מספר סידורי דומה ואף נהג לעשות שימוש כפול בחשבוניות. במקרים מסוימים הוציא הנאשם חשבונית מס מקור שנמסרה ללקוח אחד והעתק נמסר ללקוח אחר. בעשותו כאמור, השתמש הנאשם במרמה ותחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס וניהל פנקסי חשבוניות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס.

3. על פי **האישום השני**, בשנים 2014-2016 קיבל הנאשם שלא כדין 97 מסמכים הנחזים לחשבוניות מס על שם חברות שונות, זאת מבלי שחברות אלו ביצעו בפועל את העבודה שלגביה הוצאו החשבוניות (להלן: "**החשבוניות הכוזבות שקיבל הנאשם**"). הנאשם רשם את החשבוניות הכוזבות שקיבל בספרי הנהלת החשבוניות שלו וניכח שלא כדין את מס התשומות הגלום בהן ב-17 דיווחים תקופתיים אותם הגיש. סכום מס התשומות אשר נוכח שלא

כדין בגין החשבוניות הכוזבות הוא בסך של 783,720 ₪. מעשיו של הנאשם נעשו במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. בעשותו כאמור, ניכה הנאשם מס תשומות שלא כדין וניהל ספרי הנהלת חשבונות כוזבים במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

4. על פי האישום השלישי, בשנים 2014-2016 הוציא הנאשם לעסקים שונים 6 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם העוסק המורשה שלו, מבלי שביצע את העסקאות שלגביהן הוציא את החשבוניות (להלן: "החשבוניות הכוזבות שהוציא הנאשם"), בסך של 82,403 ₪ כולל מע"מ. סכום המע"מ הנובע מהן הוא בסך 11,973 ₪. בעשותו כאמור פעל הנאשם במטרה להביא לכך שאחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס אותו הוא חייב.

הסדר הטיעון

5. על פי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים במסגרת הליך גישור הוסכם, כי בכפוף להסרת מחדלים בסך של 350,000 ₪, תגביל עצמה המאשימה בטיעוניה לעונש של 16 חודשי מאסר בפועל וההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. עוד הוסכם כי יושת על הנאשם עונש של מאסר על תנאי וקנס בהתאם לשיקול דעת בית המשפט. הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות מבלי שהדבר יהווה הסכמה של המאשימה לעונש של עבודות שירות או יביא לתקוות או ציפיות אצל הנאשם.

6. על פי הודעת ההגנה מחודש נובמבר 2018 סך של 350,000 ₪ שולם עבור הנאשם על חשבון המחדל, כפי שסוכם בהסדר הטיעון. לאחר הטיעונים לעונש, ביקשה ההגנה לדחות את מועד מתן גזר הדין מחודש אפריל 2019, על מנת לאפשר לקרובי משפחתו של הנאשם לנסות לפעול לתשלום 100,000 ₪ נוספים על חשבון המחדל, טרם מתן גזר הדין. הדיון נדחה כמבוקש. בעת הדיון היום עדכן ב"כ הנאשם כי הנאשם לא הצליח בעזרת קרוביו לשלם כל סכום נוסף ואף ציין כי הנאשם התגרש בעת האחרונה מרעייתו, לאחר שנישא לפני כשנה.

טיעוני המאשימה לעונש

7. בעת הטיעון לעונש עתרה ב"כ המאשימה, בהתאם להסכמה, כי ייגזר על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות בדמות מאסר על תנאי, וקנס שבין 50,000 ל- 100,000 ₪. בנוסף עתרה כי הנאשם יחויב לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות בביצוען הורשע הנאשם שחלקן אף הוגדר כמכת מדינה, לערכים המוגנים שנפגעו מביצוען ולמידת פגיעה גבוהה בהם ממעשי הנאשם. בהקשר זה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, מספרן, וביצוען השיטתי והמתמשך המעיד לטענתה על מחשבה ותכנון ומלמד שאין המדובר במעידה חד פעמית. עוד ציינה את סכום המס הגבוה שמתשלמו התחמק הנאשם, בסך 1,066,345 ₪. ב"כ המאשימה הדגישה כי הנאשם הוא הנהנה העיקרי מביצוע העבירות. לטענתה, מתחם עונש המאסר הראוי לכלל העבירות כאירוע, הוא בין 12 ל- 24 חודשי מאסר. זאת לצד מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, קנס שנע בין 50,000 ל- 100,000 ₪ והתחייבות. ב"כ המאשימה הגישה טבלת פסיקה לתמיכה בטיעוניה.

8. באשר למיקום הנאשם בגדרי המתחם טענה כי בראי הודייתו, העדר עבר פלילי והסרת המחדל החלקית על ידו, יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של אמצע המתחם ולגזור עליו 16 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציינה, כי חרף הסרת המחדל החלקית, עיקר המחדל בסך העולה על 716,000 ₪ לא הוסר וטענה תוך הפנייה לפסיקה, כי העדר יכולת לרפא מחדלים בשל קשיים כלכליים אינה מהווה שיקול להקלה בעונש. לטענתה, קבלת עמדה זו עלולה לעודד אחרים לביצוע עבירות ומהווה תמריץ שלילי. עוד הדגישה, כי הסרת מחדלים איננה בגדר מעשה

חסד מצד נאשמים. לבסוף, עתרה ב"כ המאשימה כי בעת גזירת הדין ישקלו שיקולי הרתעה ובכלל זאת הרתעת רבים, כמצוות הפסיקה בסוג זה של עבירות. בנוסף טענה כי אין במקרה זה נסיבות אישיות חריגות או נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, וצינה כי עברייני מס הם לרוב אנשים נורמטיביים אשר התפתו לעבור עבירות בשל בצע כסף, ועל כן שיקולי שיקום אינם רלבנטיים בעניינם.

טיעוני ההגנה לעונש

9. ב"כ הנאשם ביקשו כי יקבעו מתחמים נפרדים לכל אחד מהאישומים. באשר לאישום הראשון ציינו כי חרף ביצוע העבירות, המדובר בעסקאות אמת אשר בוצעו, גם אם תוך שימוש בשני פורמטים של חשבוניות וגם אם חלק מהעסקאות לא דווחו. לטענתם אין המדובר בביצוע שיטתי של עבירות או תכנון אלא בקריסת הנאשם אשר הונה על ידי אחרים. עוד הוסיפו כי לנאשם היו קבלני משנה וכי הוא רומה בעת קבלת החשבוניות הכוזבות. לאחר דברים אלה, ולאור תרעומת מצד המאשימה הבהירו, כי הנאשם עומד מאחורי הסדר הטיעון ובכלל זאת הודאתו לפיה ביצע את העבירות כמפורט בכתב האישום ומתוך כוונה להתחמק מתשלום מס. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם לא הפיק רווח מביצוע העבירות אלא התרסק כלכלית. בהקשר זה הוגשו נ/1 (דוח תיקים לחייב בעניינו של הנאשם) ונ/2 (צו כינוס בעניינו).

10. לטענת ב"כ הנאשם מדובר בבחור צעיר כבן 30, אשר טעה וכשל בעסקו הראשון לאור חוסר ניסיונו. הנאשם מודע לטעות, נטל אחריות והוא מתחרט על מעשיו ואף חסך זמן שיפוטי. עוד הוסיף כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי, נישא כחצי שנה עובר למועד הטיעון לעונש, בנה בית, משקם את חייו ועובד בשיווק ופרסום בחברה של חמיו. בהקשר זה ציינו את חשיבות עבודת הנאשם, שכן עליו להחזיר את ההלוואה שלקח מחמו לשם הסרת המחדל. חמו עשה שימוש בין היתר בכספי הפנסיה שלו לשם מתן הלוואה לנאשם. ב"כ הנאשם טענו כי בנסיבות אלה ולאור הסרת המחדל החלקית בסכום ממשי של 350,000 ₪ העונש הראוי לנאשם הוא מאסר על תנאי, בשים לב להסדר הטיעון, וחילופין עונש לריצוי בעבודות שירות. בנוסף, לאור קשייו הכלכליים של הנאשם עתרו כי ייגזר על הנאשם קנס מתון ככל שניתן בפריסה ארוכה.

דברי הנאשם

11. הנאשם ביקש לקחת אחריות על מעשיו, טען שנפל קורבן למעשה נזילות, היה "ילד", ולא קיבל ייעוץ. בעת דבריו, ולאחר שהובהר לו שאינו חייב להודות בביצוע עבירות שהוא סבור שלא ביצע, שב והבהיר כי הוא מודה בביצוע העבירות ולוקח אחריות. הנאשם ציין את נסיבותיו האישיות, ציין כי הוא מתחיל את חייו עם חובות כבדים, הביע תודתו לחמו שלקח אותו תחת חסותו והבהיר כי הוא מבקש לשקם את חייו.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. הצדדים הגיעו במקרה זה להסדר טיעון כאמור, לפיו תגביל עצמה המאשימה לעונש בן 16 חודשי מאסר לצד ענישה נלוות לשיקול דעת בית המשפט, וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) (להלן: "**עניין מצגר**") חזר בית המשפט העליון וציין את המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרונותיהם, את האינטרס הציבורי שבבסיסם ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון ויתערב בו רק מטעמים המצדיקים זאת לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.2002) ובשים לב לכך שהשיקולים הנשקלים בעת עריכת הסדר טיעון אינם

זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין ובכללם צפיית הנאשם כי הסדר הטיעון יאומץ. הדרך בה על בית המשפט לילך בעת גזירת דינו של נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") נבחנה והובהרה בשורת פסקי דין מפי בית המשפט העליון. על פי הגישה הרווחת, גם מקום בו הסכימו הצדדים בהסדר טיעון על טווח ענישה, ובכלל זאת מקרה בו הסכימה המאשימה להגביל עצמה לעונש מסוים בעוד שההגנה חופשיה בטיעונה, יש לבחון את סבירותו של ההסדר במבחן האיזון בהתאם לאמות מידה מקובלות המעוגנות בתיקון 113 לחוק העונשין (**עניין מצגר**, פסקה 12 (30.4.2017)).

13. בע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מדינת ישראל** (28.5.2017) (להלן: "**עניין זעילה**") צוין שוב כי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין אינן עומדות בסתירה לגישת האיזון הראוי וכי הערכאה הדיונית מוסמכת ונדרשת לבחון הסדרי טיעון על רקע מתחם הענישה ההולם. בית המשפט אף הבהיר את ההבחנה בין טווח ענישה, המשקף את כוח המיקוח של הצדדים לבין מתחם ענישה המשקף קביעה נורמטיבית של בת המשפט. **בעניין זעילה** דחה בית המשפט את הטענה לפיה שגה בית המשפט המחוזי משקבע מתחם ענישה שתקרתו גבוהה מהעונש שהוסכם שהמדינה רשאית לטעון לו וציין כי קבלת הטענה מסוג זה משמעה שלילת שיקול הדעת של בית המשפט, והיא מנוגדת להלכה הפסוקה. ראו עוד ע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (8.8.2018), וע"פ 1548/18 **תום נתנאל גיא נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (23.11.2018).

14. נוכח המפורט לעיל, יבחן עניינו של הנאשם לפי תיקון 113 לחוק העונשין, ולפיו אף יקבע העונש אשר ייגזר עליו, בשים לב לטווח הענישה המוסכם, ולאחר בחינת סבירותו.

15. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

16. כידוע, עבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס הן במדרג הגבוה של עבירות המס. בת"פ (שלום ת"א) 17549-01-17 **מדינת ישראל נ' לימונדה א.א.נ בע"מ ואח'** (11.4.2018) (להלן: "**עניין לימונדה**") ציינתי את הערכים המוגנים בעבירות דנן, הנוגעים לחשיבותה של הקופה הציבורית, לכלכלת המדינה וביטחונה. ועוד, כי כתוצאה מביצוע עבירות נגרם באופן תדיר נזק רב לקופה הציבורית בפן הכספי וכן נפגע עיקרון השוויון בנשיאת נטל המס. בנוסף, נגרמת פגיעה באמון הציבור בשלטון החוק. המדובר בעבירות שביצוען קל וגיליון קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה. מדיניות הענישה בגין עבירות מסוג זה היא מחמירה בדרך כלל ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית.

ראו גם: ת"פ (שלום ת"א) 13528-09-15 **מע"מ ת"א 1,2 נ' משהראוי** (21.12.2016) (להלן: "**עניין משהראוי**"), ת"פ (שלום ת"א) 62426-07-14 **מע"מ ת"א 1,2 נ' חליל** (10.5.2017) (להלן: "**עניין חליל**") ובת"פ (שלום ת"א) 9097-10-16 מס קניה **מע"מ ת"א נ' נמירובסקי** (12.06.2017) (להלן: "**עניין נמירובסקי**"). במקרים המוזכרים לעיל אף ציינתי כי את כל האמור לעיל יש לומר ביתר שאת, מקום בו מבוצעות עבירות של שימוש (וכך גם הפצה) של חשבונות כוזבות. ההוצאה והשימוש בחשבונות כוזבות הוגדרו לא אחת כ"מכת מדינה" שיש להילחם בה מלחמת חורמה ויש לתת לכך משקל בעת קביעת מתחם העונש וגזירת הדין.

17. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות**, במקרה דנן מאופיינים מעשי הנאשם בשיטתיות, תכנון, תחכום, מרמה

ותחבולה ובכך מימד לחומרה. כך, כמפורט באישום הראשון, ניהל הנאשם משך תקופה בת למעלה משנה וחצי שתי סדרות מקבילות של חשבוניות הנושאות מספר סידורי דומה ולא כלל 105 חשבוניות שהוציא ב-17 מדיווחי התקופתיים למע"מ. בנוסף אף נהג לעשות שימוש כפול בחשבוניות, כך שהוציא חשבונית מקור ללקוח אחד ואת העתק לאחר. בכך התחמק מתשלום מס בסכום שאינו מבוטל בסך 207,652 ₪. בנוסף, משך תקופה בת כשנתיים, כלל הנאשם בספרי הנהלת החשבונות שלו 97 חשבוניות כוזבות, ובכך ניהל ספרי חשבונות כוזבים וניכה שלא כדין את מס התשומות הגלום בהן ב-17 מדיווחי התקופתיים למע"מ. בכך התחמק מתשלום מס בסכום ממשי 783,720 ₪. ועוד, הנאשם הוציא לעסקים שונים חשבוניות כוזבות מבלי שביצע את העסקאות שלגביהן הוציא את החשבוניות ובכך סייע לאחרים להתחמק מתשלום מס בסך 11,973 ₪.

18. העבירות אותן בצע הנאשם בוצעו בשיטתיות על פני כשנתיים כאמור, ומעשי הנאשם מאופיינים בתכנון וניסיון להסוות את ביצוען. בכל עת יכול היה הנאשם להפסיק את ביצוען של העבירות, אך בחר שלא לעשות כן. מספרן של העבירות רב ואף הנזק הכולל שנגרם לקופת המדינה ממעשיו ממשי ועומד על סך כולל של 1,066,345 ₪. העובדה שמצבו הכלכלי של הנאשם כיום קשה ואף הטענה לפיה לא הרוויח או התעשר מביצוע העבירות אינה יכולה לעמוד או למתן את הנסיבות, מקום בו מדובר בביצוע שיטתי ונרחב של עבירות מס מסוגים שונים ובסכומים משמעותיים כמפורט לעיל.

19. בעת קביעת מספר האירועים ומתחמי הענישה שיקבעו בהתאמה, נתתי דעתי לעתירת ההגנה כי יקבע אירוע נפרד ביחס לכל אישום, תוך הפרדה בין עבירות הנוגעות לעסקאות שלא דווחו על ידי האשם (שכן אלה בוצעו בפועל גם אם לא דווחו), לבין העבירות הנוגעות לניכוי תשומות ללא מסמך כדין, על סמך החשבוניות הכוזבות שקיבל הנאשם. לצד זאת נתתי דעתי לכך שכלל העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו ברצף, ובסימולטניות במרבית המקרים, ובבסיס כולן הכוונה להתחמק מתשלום מס. בנוסף, לכך שבדומה לאופי השימוש בחשבוניות כוזבות ומטרת השימוש בהן, גם העבירות מושא האישום הראשון בקשר לעסקאות שלא דווחו, בוצעו בתחכום, תוך שימוש במרמה ותחבולה ובניסיון להסתיר ולהסוות את ביצוען (באמצעות שתי סדרות מקבילות של חשבוניות ואף שימוש כפול בחשבוניות, מקור והעתק בנפרד).

20. בראי נסיבות אלה, ובהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: "עניין ג'אבר") מצאתי לקבוע את כלל העבירות מושא כתב האישום כאירוע חרף עתירת ההגנה. בעניין ג'אבר נקבע כי בעת יישום מבחן הקשר ההדוק על בית המשפט לבחון, על פי ניסיון החיים, האם נסיבות ביצוען של העבירות מלמדות על תוכנית עבריינית אחת, ולשם כך להתחשב, בין היתר, בקיומו של תכנון משותף, שיטתיות בביצוע העבירות, סמיכות זמנים, מקום וקשר בין העבירות (ראו גם: ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)). כך או כך, ובקשר לקביעת מספר האירועים ראו דברי כב' השופטת ברק ארז בע"פ 6888/17 שירזי נ' מדינת ישראל (10.12.2018):

"הסיווג לאירועים נועד לתכלית פונקציונלית, ככלי עזר בידי בית המשפט הגוזר את הדין (ראו עניין ג'אבר, פסקה 1 לפסק דיני). ממילא במישור המהותי מוטל על בית משפט הקובע מתחם עונש לשקול את מספר המעשים ואת חומרתם, אף אם הם סווגו כחלק מאירוע עברייני אחד".

עוד לדברי כב' השופטת ברק ארז, מקום בו גוזר בית המשפט עונש כולל, ולא עונש נפרד לכל אירוע, חשיבות מספר האירועים לגזירת העונש פחותה (ראו גם דבריה בע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (5.12.2018))

אליהם הפנתה).

21. מבחינת **הענישה הנוגת** עולה כי בדרך כלל, בסוג זה של עבירות ובהיקפים ממשיים, נגזר דינם של נאשמים למאסר מאחורי סורג ובריה, תוך שבתי המשפט מדגישים את חומרת העבירות, חשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת הרבים, ובכורתו של האינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות. עמדת בית המשפט העליון ובתי המשפט בכלל ביחס לעבירות מהסוג דנן, ברורה ומודגמת בשורת פסקי דין והחלטות אשר ניתנו בשנים האחרונות כמפורט להלן:

- רע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.2018) (להלן: "**עניין יצחקי**"), שם הורשע המבקש ביצוע 55 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 1,459,723 ₪, לאחר שמיעת ראיות. מחדל קרן המס הוסר על ידי המבקש. בית המשפט המחוזי התערב בגזר דינו של בית משפט השלום שהעמיד את עונשו של המבקש על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוות. כך, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והעמיד את עונשו של המבקש על 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה על ידי כב' השופט אלרון, אשר ציין שנקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות מהסוג הנדון הוא מאסר בפועל.
- רע"פ 555/19 **ברששת נ' מדינת ישראל** (4.2.2019), שם הורשע המבקש על יסוד הודייתו בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין, בחלק מהמקרים תוך שימוש בחשבוניות תשומות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מס בסך כולל של 1,411,645 ₪. בנוסף, הורשע בביצוע עבירות של הגשת דוח ללא תשלום למע"מ (כשסכום המס כ- 2.4 מיליון ₪) ואי הגשת דוח למס הכנסה. המבקש הסיר את המחל בהאופן חלקי כך שנותר מחדל בסך 2.5 מיליון ₪ שלא שולם. בית המשפט המחוזי החמיר בעונש אשר הושת על ידי בית משפט השלום וקבע את עונשו של המבקש על 10 חודשי מאסר בפועל תוך שציין כי ערכאת הערעור איננה ממצה את הדין. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבקש נדחתה.
- רע"פ 5253/17 **אבו סרייה נ' מדינת ישראל** (16.4.2018), שם הורשע המבקש על פי הודייתו ב 21 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 1,589,961 ₪, ללא תחום וללא שימוש בחשבוניות כוזבות. מתחם העונש המאסר נקבע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל. מחדלי כתב האישום לא הוסרו. על המבקש נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ו- 60,000 ₪ קנס. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבקש נדחתה.
- רע"פ 4987/18 **אבו סעיד נ' מדינת ישראל** (28.6.2018), שם הורשע המבקש על פי הודייתו ב 15 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 418,490 ₪. מתחם עונש המאסר נקבע בין 9-15 חודשי מאסר בפועל. המחל לא הוסר. על המבקש נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבקש נדחתה.
- רע"פ 5938/18 **אסרף נ' מדינת ישראל** (16.8.2018), שם הורשע המבקש על פי הודייתו בניכוי מס תשומות שלא כדין במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 352,522 ₪ לצד עבירות נוספות. מתחם עונש המאסר נקבע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר. המבקש לא הסיר מחללים. על המבקש נגזר עונש של 12 חודשי

מאסר בפועל לצד קנס בסך 40,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבקש נדחתה.

· רע"פ 1238/19 **אחדות נ' מדינת ישראל** (27.2.2019), שם הורשע המבקש על יסוד הודייתו בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדון, הוצאת חשבוניות כוזבות וזיוף פנקס, הכל במטרה להתחמק מתשלום מס בסכום כולל של כ- 317,000 ₪. מתחם העונש נקבע בין 5 ל- 14 חודשי מאסר בפועל. על המבקש אשר הסיר באופן חלקי את המחדל (נותרו 200,000 ₪ שלא הוסרו) נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

22. ראו עוד:

· **עניין נמירובסקי** שם נדון עניינו של נאשם אשר פעל, בין היתר, לניכוי מס תשומות שלא כדין ללא אסמכתאות בסך של 1,233,384 ₪, לא ניהל פנקסי חשבוניות והוציא חשבוניות כוזבות שסכום המס הנובע מהן 249,600 ₪. מתחם עונש המאסר נקבע על ידי בין 14 לבין 36 חודשים. על הנאשם נגזרו 17 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. בערעור, ע"פ 17327-07-17 (ת"א) **נמירובסקי נ' מדינת ישראל** (24.1.2018), לא מצא בית המשפט המחוזי להתערב בעונש המאסר אשר הושת, אך מצא להקל בקנס נוכח מצבו הכלכלי הקשה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, תוך מתן משקל נוסף לטענה לפיה הנאשם לא נהנה מפירות מעשיו. באותו מקרה עלתה הטענה לפיה שימש הנאשם כ'קוף' או איש קש עבור אחרים.

· **עניין לימונדה, עניין משהראוי** ודברי בית המשפט המחוזי בעפ"ג (ת"א) 6968-02-17 **משהראוי נ' מדינת ישראל** (24.4.2017),

23. לאחר סקירת כלל המפורט לעיל, בראי הענישה הנוהגת, הערכים המוגנים אשר נפגעו, מידת הפגיעה בהם, ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ביחס לעונש המאסר לנאשם יקבע בין 8 ל- 28 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

24. באשר לקנס, כידוע, בסוג זה של עבירות, הקנס הוא ממין העבירה ומכאן החשיבות שבהטלתו. זאת אף על מנת ללמד שאין אף תועלת כלכלית מביצוע העבירות. בעת קביעת מתחם הקנס יש לתת את הדעת גם למצבו הכלכלי של הנאשם. במקרה זה, נתתי דעתי לנ/1 דוח תיקים לחייב בעניינו של הנאשם ונ/2, צו הכינוס בעניינו. עוד נתתי דעתי לדברי הנאשם בעת הטיעון לעונש לפיהם הוא פועל כיום לשקם את חייו, עובד אצל חמו ועליו אף להשיב הלוואה שניתנה לו, בסכום ממשי, לשם הסרה חלקית של המחדל. בנסיבות אלה יעמוד מתחם הקנס בין 35,000 ₪ ל- 70,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות לנאשם

25. במקרה דנן אין מקום לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים אשר נקבעו. הנאשם יליד שנת 1988, אדם צעיר, אשר התחתן זה מקרוב והיום עודכנתי כי התגרש ומתמודד עם קשיים כלכליים לא מבוטלים, נתמך ונעזר כיום על ידי בני משפחתו, בעת הטיעון לעונש עבד אצל חמו ומבקש לשקם את חייו. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה ונטל

עמוד 7

אחריות לביצוע העבירות, התחרט והשקיע מאמצים לחזור למוטב ואף חסך זמן שיפוטי יקר - כל אלה ישקלו לזכותו.

26. חרטתו של הנאשם איננה רק מהפה החוצה. כך, הנאשם, באמצעות בני משפחתו, פעל להסרה חלקית של המחדלים, במאמצים כבירים, ותוך שחמו מתגייס לעזרתו. כך הצליח הנאשם לשלם סך של 350,000 ₪ על חשבון המחדל, ואין המדובר בעניין של מה בכך. כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה. ברע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת סילוקו של המחדל והשלמת החסר לקופת המדינה והטבת הנזק והשנייה עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות של הנאשם. אמנם אין הסרת מחדלים חלקית זהה להסרתם המלאה, וההקלה בענישה לצידה ולא ניתן להתעלם מסכום המחדל הגבוה שנוטר במקרה זה ועומד על סך 716,345 ₪ קרן מס. בנוסף, כפי שהפנתה ב"כ המאשימה, ומבלי להתעלם ממצבו הכלכלי הקשה שהנאשם וצו הכינוס בעניינו, אי יכולתו של הנאשם לרפא את מחדלי העבירות או אי יכולת לגבות את סכום המחדל מידי אינו מהווה שיקול להקלה בעונש (ע"פ 977/13 **אודיזי נ' מדינת ישראל** (20.2.2013)).

27. לצד זאת, אין להתעלם ממאמציו הכנים של הנאשם, באמצעות בני משפחתו, לפעול להסרת המחדלים, ולצד הסרת המחדלים החלקית, גם מאמצים ממשיים אלה להסרתו נשקלים על ידי לקולא (ראו בהקשר זה עפ"ג (ת"א) **כובאני נ' מיסוי וכלכלה** ועפ"ג (ת"א) **אלבחר נ' מדור תביעות מס הכנסה תל אביב** (3.10.2018) אשר נשמעו במאוחד).

28. נתתי דעתי גם לשיקולי חלופי זמן בעת גזירת דינו של הנאשם. במקרה זה אין המדובר בחלופי זמן משמעותי מאז ביצוע העבירות כשיש לזכור עוד כי מועד מתן גזר הדין והטיעון לעונש נדחה על מנת לאפשר לנאשם לפעול להסרת המחדל ולו באופן חלקי.

29. לבסוף, נתתי דעתי לשיקולי הרתעה, ובכלל זאת הרתעת הרבים, כנדרש בסוג זה של עבירות. כפי שנקבע רק לאחרונה פעם נוספת **בעניין יצחקי**:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל (וראו: רע"פ 5823/09 באשית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.8.2009); רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 להחלטתי (18.7.2018))."

30. סוף דבר, בראי כלל המפורט, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה גם אם לא בתחתיתו, תוך התחשבות נוספת בקשר לעונש הקנס כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.

ב. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.

ד. קנס בסך 35,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-24 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1/1/20. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.